

ПРЕС КЛИПИНГ

12-13. мај 2012.

НАСЛОВИ

Економија сива, а плата – црна; (стр.2)

Прва плата оде за дуг; (стр.4)

Празне корпе умирују цене; (стр.5)

Минус у буџету двоструко већи; (стр.7)

Аустријанци купују „Магнохром”; (стр.8)

Брањски „Јумко“ пред колапсом?; (стр.9)

Читав сат гневни радници нису пуштали пољске посланике да изађу; (стр.10)

Економија сива, а плата - црна

С. Булатовић

Процењује се да буџет Србије годишње изгуби готово три милијарде евра због нелегалног пословања. Можда и милион радника без пореза и доприноса

ПОЛА на руке, а пола преко рачуна. Хиљаде запослених у Србији овако прима плату. Број оних чији ни динар зараде не прође кроз легалне токове мери се стотинама хиљада. Држава нема ама баш никакве вајде ни од робе коју они производе ни од услуга које пружају. Грубе процене указују на то да због „црног“ или „сивог“ тржишта буџет Србије губи близу три милијарде евра годишње. Мањак у државној каси, како га је предвидео Закон о буџету, ове године би требало да буде мањи од половине овог износа - 140 милијарди динара.

Процене броја радника на „црно“ крећу се од 400.000 до читав милион. Ако и они примају званичну просечну плату, а она износи око 40.000 динара, држави промиче да наплати најмање 122,8 милијарди динара, односно око милијарду евра пореза и доприноса. Уколико би истини биле ближе процене да у Србији ради, а не стиче ни здравствено, нити пензију, око милион људи, овај губитак би достигао 307 милијарди динара, што је око 2,74 милијарде евра. Реалан број је вероватно негде између. А и плата која се зарађује у „црној“ зони тешко да може да достигне званични просек.

КАКО ЈЕ КОД ДРУГИХ ПРЕЦИЗАН удео „сиве“ економије не зна се ни у другим државама. Постоје само процене и оне кажу да је њен обим у Европи прошле године износио око 2.200 милијарди евра. У Немачкој и Француској „сива“ економија чини осмину бруто домаћег производа. У земљама попут Бугарске, Литваније, Хрватске, Естоније она односи и више од 30 одсто БДП-а.

ПОРЕЗ

- У „црној“ и „сивој“ зони буџет губи највише по два основа: од намета на потрошњу и намета на зараде - објашњава Саша Радуловић, консултант за порески систем. - „Сива“ зона је пословање у коме се део води кроз књиге, а део плаћа на руке. „Црна“ зона је када пословање уопште није регистровано и све иде на руке. Рачуна се да је величина „сиве“ и „црне“ зоне око 30 одсто бруто домаћег производа, што износи око девет милијарди евра. Процена је да буџет по основу намета на потрошњу губи око 1,5 милијарди евра. Од тога на неплаћени порез на додату вредност отпада око милијарда евра. По основу намета на рад, губитак буџета се процењује на око 1,2 милијарде евра.

С друге стране, како напомиње Радуловић, консолидовани буџет државе на годишњем нивоу приходује око 4,8 милијарди евра од ПДВ, акциза и царина. Оптерећења плата за годину дана донесу укупно око 4,5 милијарди евра. Опорезивање профита и имовине, међутим, доносе знатно мање - 0,3 и 0,2 милијарде евра.

ТАКСЕ

НЕЛОЈАЛНА конкуренција остане, додуше, дужна и локалним самоуправама. Они који послују мимо сваке евиденције прескачу плаћање и локалних комуналних такси.

- Што се тиче парафискалних намета, такси и накнада, оне на годишњем нивоу износе око 0,8 милијарди евра - каже Радуловић. - Они су сами по себи проблематични. Требало би да представљају накнаду за услугу коју прима онај који плаћа таксу. Могло би се рећи да „црна“ зона и не прима никакву услугу, па не треба ни да плаћа никакву таксу. Међутим, то би се могло рећи и за све оне који легално послују.

Аналитичари који за УСАИД раде Пројекат за боље услове пословања кажу да се процењује да у Србији око милион људи у „сивој“ зони ствара између 30 и 40 одсто бруто домаћег производа. Тачан удео нелојалне конкуренције је тешко утврдити, јер, како објашњавају, не постоје прецизне методе мерења. Главни показатељ су зато утисци привредника, оних који легално послују.

ШТА СВЕ ИЗБЕГАВАЈУМЕЂУ наметима које послодавци који послују на „сиво“ и „црно“ избегавају налазе се порези и доприноси на зараде, али и осталих скоро 370 парафискалних намета. Фирме које легално запошљавају, показало је једно УСАИД истраживање, као највеће трошкове истичу административне захтеве. Тако српску привреду пријава радника на обавезно социјално осигурање годишње кошта 1,269 милијарди динара. Ангажовање административаца и време потрошено на припрему и доставу обавезних образаца предузећа у Србији кошта мало више од милијарду динара. За одјаву радника са обавезног социјалног осигурања потроши се - 928,75 милиона динара.

- Истраживање о „сивој“ економији које је спровела Унија послодаваца показало је да је сваки пети анкетирани укључен у неки вид неформалног рада, док се од оних који су формално запослени сваки десети такође ангажује и у законски „непокривеном“ сектору - каже Тамара Боровчанин, аналитичар УСАИД пројекта. - Међу незапосленима, 55 одсто, према овом истраживању, извор егзистенције налази у раду „на црно“. Пословна анкета, коју смо ми спровели, показала је да око 11 одсто анкетираних верује да „сива“ економија чини до једне четвртине пословања у њиховој грани, а 24 одсто да је тај проценат од 25 до 50. Око 14 одсто испитаника сматра да чак више од половине пословања чини „сива“ економија. Чак и да је то само на нивоу перцепције, ти подаци говоре о потенцијалном мањку мотивације оних који легално послују.

ГРАЂЕВИНА

МЕЂУ гранама у којима је рад на „црно“ најизраженији је грађевинска индустрија. Према подацима Привредне коморе Србије у овом сектору је током прошле и претпрошле године око 30.000 радника радило непријављено.

- Нека су им плате биле око 250 евра, а доприноси су нешто већи од 60 одсто, тако да је лако израчунати колико је држава изгубила на томе - каже Горан Родић, из ПКС. - Око 40 одсто репроматријала који се користи у грађевинарству се „прометује“ на црно. То значи да око 200 евра по сваком квадрату иде у црну зону. Држава тако изгуби између 20 и 25 милиона евра годишње. Непријављене раднике ангажује 90 одсто фирми, и то зато што немају дугорочно уговорене послове. Ангажовали би их они и на краће преко уговора о делу, али је због кризе значајно смањена цена квадрата. То тражи јефтину радну снагу, а то значи штедњу на доприносима. Тако имате фирме које званично запошљавају 15 радника, а ангазоване су на пословима који захтевају стотине радника.

МОТИВ

МОЖДА је у свету рад на „црно“ питање мотива самог радника. Спреман је да жртвује доприносе, ако ће у руке лећи већа зарада. У Србији, међутим, у „сиву“ зону људи иду трбухом за крухом.

- Прихватају да раде на „црно“ или за минималац и срећни су, јер су успели да нађу било какав посао - сматра Тамара Боровчанин. - Људи су изгубили и поверење у државу и пензијски систем, тако да им висина „прокњижене“ плате апсолутно ништа не значи. Међу млађом популацијом генерално влада мишљење да ће док они дочекају пензију постојати приватни пензиони фондови. Тако да им се више исплати да раде за „кеш на руке“ него да им држава узме добар део плате ни за шта.

У много већем броју случајева питање бруто плате у Србији није избор радника, већ послодавца. А он у „мутну“ зону бежи од превеликих и намета, такси, пореза, казни... Што не би радили на „црно“ када их, како кажу, нико не кажњава.

РЕШЕЊЕ

УДЕО нелојалне конкуренције донекле би смањила строжа контрола и оштра казнена политика. Без озбиљне пореске реформе, међутим, опстанак у легалним токовима скоро је немогућ.

- Покушај сузбијања „црне“ зоне у области намета на рад је без пореске реформе јалов посао - уверен је Саша Радуловић. - Неразумно је тражити од молера или програмера који ради веб-сајт да, када уговори посао за 300 евра, 120 евра да држави. Не постоји пореска управа у свету која тако нешто може утерати. Намети на рад се морају смањити за трећину и то прогресивно, да онај ко прима минималац не плаћа ништа. Треба увести синтетички порез на доходак који каже да је небитно по ком основу имате приход, порези су исти за све. Тек онда се може инсистирати на нултој толеранцији за избегавање пореза.

По овом моделу, мањак који би настао због нижег оптерећења зараде надокнадио би се већим опорезивањем профита и имовине предузећа. Ефективна стопа пореза на профит, како каже Радуловић, износи само седам одсто. Тек трећа мера било би повећање ПДВ-а и то привремено. Док обухват пореских обвезника не постане већи.

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/aktuelno.239.html:379495-Prva-plata-ode-za-dug>

Прва плата оде за дуг

И. Лабовић

Новозапосленима, када легне уплата на рачун, најчешће не остане ништа. Већина од прве плате „покрпи“ претходне позајмице и плати разне рачуне

ТРЕНУТАК када прва плата „легне“ на рачун у људима изазива осећај задовољства и поноса, а и после неколико деценија већина ће без грешке знати како ју је потрошила. Међутим, након почетног узбуђења најчешће се одмах јаве компликоване рачунице сабирања, мада чешће одузимања, и тако све док се тек примљена зарада не изједначи са - нулом. То говоре и резултати скорашњег истраживања, које је обухватило 1.700 људи, а које је показало да чак 35 одсто људи првом платом „покрпи“ само дугове и рачуне.

МОРА ДА ПРЕСПАВАНИ плата није поштеђена сујеверја, па је тако у народу уврежено мишљење да прва зарада мора да се потроши на чашћавање пријатеља, пазарење поклона,

куповину предмета за кућу... Тек да „не потера малер“. Старији, пак, верују да плата мора да „преспава“ пре него што се потроши.

Од момента када се на дисплеју мобилног телефона појави порука о уплати на рачун, преко празноверја да део прве зараде, због урока, ваља потрошити са пријатељима у кафани, не прође много док се плата не „истопи“ због дуговања, враћања позајмица, плаћања рачуна за телефон, струју, ауто-механичара...

За „дужницима“ и „неплатишама“ следе, према анкети „Инфостуда“, они „широке руке“, који прву зараду потроше на поклоне за најдраже, излазак са пријатељима или одлазак на вечеру. Таквих је, према подацима, 30 одсто.

- Сећам се тог дана као да је био јуче - уз осмех каже Београђанин Бранко Митровић, менаџер у туризму. - Први посао ми је био у једној београдској туристичкој агенцији и памтим оно одушевљење што коначно имам свој динар. Иако сам имао заостале рачуне за мобилни, потрошио сам прву зараду са пријатељима у једној кафаници на Гардошу. Мама није била срећна, али тако сам чуо - плату ваља одмах потрошити, и то на весеље.

ШТЕДЊА И УЧЕЊЕИ док већина испитаника прву плату потроши одмах, има и оних који - штеде. Прву плату склонило је „са стране“ четири одсто анкетираних, или су је уплатили на штедну књижицу. Исти број испитаника одлучио се и да прву зараду уложи у додатну едукацију и усавршавање, као што је курс страног језика, или неког заната.

Четвртина испитаника припада категорији „купохоличара“ и свој „први динар“ остави трговцима. Међу њима, подразумева се, предњаче припаднице лепшег пола, које новац са рачуна најчешће потроше на гардеробу, ципеле, накит, парфеме и шминку... Али ни мушкарци нису „гадљиви“ на куповину, само што је њихов избор техника - појачала, компјутери, монитори, кућни биоскопи, незаобилазне конзоле и игрице...

Најређе се, што је и очекивано, плата троши на путовања. Свега два одсто учесника истраживања одлучило је да први зарађен новац потроши тако што ће уплатити летовање или отпутовати у иностранство.

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/aktuelno.239.html:379299-Prazne-korpe-umiruju-cene>

Празне корпе умирују цене

Д. МАРИНКОВИЋ

Инфлација у априлу, како се и најављивало, успорила је у односу на претходни месец. Поскупела јаја, воће, кућни апарати, транспорт, ресторани... Скупље и неке медицинске услуге

АКО је веровати статистици, поскупљења у радњама готово и да нема. Инфлација у априлу је износила само 0,6 одсто, а у односу на исти месец прошле године, цене су порасле за 2,7 одсто. Већина потрошача се са тим не би сложила, јер се цене у трговинама стално мењају. Рачуница, ипак, показује да се инфлација смирују, а једино објашњење би могло бити - све празнији новчаници.

Кривац за "теже" ценовнике у априлу нису, као што се обично очекивало, првенствено цене хране, већ скупљи намештај и услуге, транспортне и здравствене. Највећи раст цена у априлу на месечном нивоу, забележен је код "намештаја и покућства" за један одсто. Те цене највише је "повукла" бела техника и кућни апарати, који су под утицајем раста евра поскупели и до 10 одсто на тржишту, док се за поправку намештаја, кућне хемије и алата издвајало више за око пет одсто.

На списку априлских поскупљења је и транспорт са 0,9 одсто, а храна и безалкохолна пића су на "трећем месту" по расту цена од 0,8 одсто.

- Новчанике грађанима тађе скупљи октани, јер је гориво више пута поскупљивало у априлу, што се одразило и на транспорт, а тиме ланчано и на сву осталу робу и услуге - указују стручњаци. - То је довело и до поскупљења намирница код мање познатих добављача, који због слабије конкурентности нису могли да коригују цене у ранијем таласу поскупљења.

Званична статистика показује да је поскупљење појединих врста свежег меса, салама, кобасица, али и јогурта и киселог млека утицало на априлску инфлацију. Тако је за статистичких 0,2 одсто, колико је статистика забележила раст цена меса, у трговинама дошло до поскупљења меса и месних прерађевина од два до три процента. До четири одсто, односно динар до два, повећане су цене јогурта, павлаке и намаза, пре свега, приватних робних марки...

Прошлог месеца највише су поскупела јаја у просеку за трећину, што је сезонски било и очекивано.

- Статистика је скуп нетачних података - каже економиста Драгован Милићевић. - То је корпа добара од који обичан човек не користи ни 80 одсто у свакодневной потрошњи. Када би се бележило све што свакодневно морамо да користимо и плаћамо годишњи раст не би износио два већ минимум 20 одсто. Поједина економска истраживања показују да раст цена износи чак 30 одсто. И то је реалнија слика.

МЛЕКО СИМБОЛИЧНО

Компанија "Имлек" од суботе је симболично повећала цене дуготрајног млека и јогурта за један динар, а цене других производа неће мењати, изјавила је Светлана Глумац, директорка за корпоративне послове "Дењуб фудс" групе, у оквиру које послује и ова млекара.

У "Млекари Шабац" и компанији "Мегле" истичу да цене млека нису мењали и за сада не планирају поскупљења.

- У претходном периоду енергенти и амбалажа јесу поскупели, трошкови производње отишли су "на горе", али "Млекара Шабац" је успела да такву ситуацију "испегла" и сачува цене млека и млечних производа на досадашњем нивоу - рекао је Зоран Матић, генерални директор "Млекаре Шабац".

Минус у буџету двоструко већи

Уместо договорених 26, разлика између прихода и расхода на крају марта била 48,5 милијарди динара

Минус у државној каси у првом тромесечју безмало је удвостручен у односу на план, сазнаје „Политика”. Иако су се државни званичници приликом замрзавања аранжмана са Међународним монетарним фондом зарицали како ће се држати договора и да ће пратити кварталне циљеве кад је реч о буџетском мањку, у пракси се то није догодило. Уместо договорених 26, разлика између прихода и расхода на крају марта била је 48,5 милијарди динара.

Минус је још већи кад се на то додају сви извори финансирања, што је у складу са методологијом ММФ-а. Тада износи 52,7 милијарди динара.

Овакав резултат Фискални савет је већ предвидео када су објављени подаци о фебруарским приходима и расходима из државне касе. Већ у прва два месеца дефицит централне касе достигао је више од 37 милијарди, док је консолидовани (укупни) био око шест милијарди динара мањи. Међутим, то су уједно и последњи подаци о буџету које је Министарство финансија објавило.

У време док је министарка била Диана Драгутиновић уведена је позитивна пракса да се прве недеље у месецу објављују подаци о буџетским приходима и расходима из претходног месеца. У последње време то правило је нарушено, па се са објавом података касни већ два месеца. На то су се недавно пожалили и представници економске струке на промоцији најновијег броја билтена „Макроекономске анализе и трендови”. И без јавно доступних бројева успели су да закључе да су расходи већи од планираних, јер је маса зарада у првом кварталу била реално већа него у истом периоду прошле године за четири одсто. У оквиру тога приметили су и натпросечни раст зарада у јавном сектору за 5,4 одсто. Уколико приходи од пореза на додату вредност, али и остали приливи у каси остану нешто мало већи од просека у прва два месеца, а расходи се не повећају до краја године, постоји опасност, тврде, да минус у буџету буде већи за 42 милијарде динара, оценили су аутори МАТ-а. То значи да ће, на републичком нивоу посматрано, јаз између прихода и расхода уместо 125 бити 167 милијарди динара.

Међутим, подаци за април у које је „Политика” имала увид показују да је само у прва четири месеца минус безмало достигао половину годишњег нивоа. Јер у априлу је разлика између прихода и расхода достигла око 58 милијарди динара, а са свим изворима финансирања она је још већа и достиже 57,5 милијарди динара.

О нетранспарентности буџетског процеса неколико пута је говорио и Родољуб Шабић, повереник за информације од јавног значаја.

– Мој начелан став о том питању је познат. Било какви проблеми у приступу информацијама о располагању јавним, буџетским новцем увек су непожељна, забрињавајућа ствар – каже Шабић. – Транспарентност је апсолутно легитиман захтев у демократском друштву из бар два

разлога. Први и суштински је то да је пуна прегледност располагања јавним новцем незаменљив механизам контроле власти, ефикасно средство у борби против корупције, злоупотреба, нерационалности. Други је, да је то и формална законска обавеза и према Закону о слободном приступу информацијама и према Упутству за израду и објављивање Информатора о раду државних органа, које је повереник за информације донео на основу закона. Подаци о приходима и расходима су обавезни елементи Информатора о раду. Дакле морали би бити објављивани на интернет презентацијама органа и доступни јавности и без посебних захтева новинара или грађана – подсећа наш саговорник.

Неким посебним законима те обавезе су чак и додатно потенциране, нажалост, без ефекта, додаје. На пример, законима о одређивању максималног броја запослених у локалној и републичкој администрацији предвиђено је да су органи власти дужни да на својим интернет презентацијама сваког месеца објављују податке о броју запослених и ангажованих лица и о износима исплаћеним за њихове плате, зараде и накнаде.

– Уз то је предвиђено да регистар о овим подацима води Министарство финансија и објављује на својој интернет презентацији. Од ступања на снагу тих закона прошло је скоро две и по године, а регистар Министарства финансија никад се није појавио на интернету. Сувишно је да наглашавам да таква пракса мора да престане – закључује Шабић.

Аница Телесковић

<http://www.politika.rs/rubrike/Ekonomija/Austrijanci-kupuju-Magnohrom.sr.html>

Аустријанци купују „Магнохром”

У наредних пет година треба да се уложи око 65 милиона евра и запосли 400 радника

Краљево – Краљевачки „Магнохром” је близу проналажења новог власника и озбиљне обнове производње ватросталног материјала. То се може закључити на основу интересовања и вишемесечних разговора државне власти и руководства ове фабрике са неколико потенцијалних купаца, а у томе се најдаље одмакло са представницима аустријског концерна RHI AG. Реч је о познатој фирми у области производње ватросталног материјала, која поседује 33 фабрике у свету и „покрива” добар део светског тржишта овим производима. Према, најјавама менаџера Франца Штрицла RHI AG би преузимањем „Магнохрома” повећао снабдевеност својих погона за производњу ватросталних опека и других производа сировинама из сопствених извора. Стога су заинтересовани за преузимање права на експлоатацију рудника магнезита и доломита, који се налазе на подручју Чачка и Златибора а послују у саставу „Магнохрома”. Затим би тај нови власник уложио у изградњу новог погона и подизање производње на сто хиљада тона, како је Франц Штрицл рекао „специфичног ватросталног материјала”. Он је још додао да би до 2015. године RHI AG уложио око 60 милиона евра уз пријем око 400 радника.

Стога се од Владе Србије очекује да за неколико дана распише нови тендер за продају ове краљевачке фабрике, која је суноврат у пословању доживела после прве, неуспешне приватизације пре четири године и краткотрајним „газдовањем” индијске компаније „Глобал стил”. Тада су погони, такоређи, опустошени, производња је угашена а фабрика додатно задужена. Многи повериоци су остали ненамирени а ни дугови радницима на име раније зарађених плата нису исплаћени па бивши „магнохромци” већ месецима на разне начине изражавају протесте, што је, наравно, донело и низ потешкоћа у проналажењу новог стратешког партнера.

Тако је нови потенцијални купац, на неки начин, и спасилац магнохромове фабрике ватросталних производа и, како од Ђорђа Косановића, заступника државног капитала дознајемо, очекује се да почетна цена тог погона буде око 5,5 милиона евра. Пре склапања новог купопродајног уговора, неопходно је разрешити невоље око дугова за око 2.800 радника који износе око 500 милиона динара. То ће, како је новинарима рекао министар за економију и регионални развој, бити решено током наредне недеље. Затим би се, од прихода продајом фабричке имовине намирили и дугови према повериоцима због којих је добар део хала и погона „Магнохрома” под хипотеком.

Прошле године у „Магнохрому” је радила једна ротациона пећ, односно одржавала се производња на, како би се рекло, минимуму. Произведени синтер углавном је испоручиван купцима у Немачку тако да је фабрика имала приход од око четири милиона евра. Но, повратак производње већег обима синтера а посебно опека као и повратак ранијег места на тржишту је, после свега, дуг и тежак посао.

Што се тиче другог погона „Магнохрома”, односно фабрике електротермичких производа тамо минималне плате зарађује око 130 радника, а управо је у току реализација раније расписаног тендера за нову приватизацију. Са два купца се воде преговори и ускоро ће, како нам је и Косановић потврдио, бити окончани продајом или расписивањем новог огласа за избор будућег власника.

Потписан Меморандум о разумевању

У Краљеву је јуче потписан Меморандум о разумевању између представника Владе Србије, односно министра за економију и регионални развој Небојше Ђирића, менаџера концерна RHI AG Франца Штруцла и градоначелника Краљева Љубише Симовића. Потписници су поновили начелне договоре о продаји краљевачке фабрике овом концерну, покретању производње већег капацитета и измирењу дугова бившим радницима и новом запошљавању.

М. Дугалић

ПРАВДА

<http://www.pravda.rs/2012/05/13/vranjski-jumko-pred-kolapsom/>

Врањски „Јумко“ пред колапсом?

ВРАЊЕ – Радници фабрике „Јумко“ из Врања ће ступити у генерални штрајк уколико текстилцима у исплати зарада не буде обрачуната минимална цена рада, најавила је јуче председница репрезентативног синдиката АСНС у тој компанији Снежана Величковић.

- „Јумко“ нам дугује укупно 22 плате, а 400 радника чека социјални програм. Најжалоснија је чињеница да просечна плата радника у у фабрици не прелази 12.000 динара – рекла је Величковићева.

Директори зарађују

Председница синдиката додаје да, за разлику од радника, директор прима плату у износу око 100.000, док његови помоћници и директори погона којих има превише, месечно зарађују и до 70.000 динара.

- Стање у компанији је катастрофално, а највише чуди то да, и поред тешке финансијске кризе и рада са губитком, директор Зоран Стошић запошљава нове раднике, и то углавном страначке личности – наводи председница репрезентативног синдиката АСНС, и додаје да је радницима „Јумка“ исплаћена тек новембарска плата из 2011. године.

Где су паре

- У неколико наврата сам генералног директора Стошића питала где је новац од униформи које шијемо за Војску, Пошту, „Телеком“ и још неколико државних фирми, које редовно уплаћују новац на рачун „Јумка“. Углавном добијам одговоре да тај новац одлази на сировине.

Она објашњава да та врањска фабрика има велика дуговања и да не зна како ће изаћи из дугогодишње кризе. Према њеним речима, радници су на ивици егзистенције.

- Многи од њих издржавају четворочлане, па и петочлане породице са 12.000, док неки од својих плата граде куће и купују станове – каже Величковићева, и подсећа да ће доћи до генералног штрајка запослених уколико се нешто не промени.

А. Стојковић

Потпис за слику:

ОЗЛОЈЕЂЕНИ Радници „Јумка“

<http://www.blic.rs/Vesti/Svet/323284/Citav-sat-gnevni-radnici-nisu-pustali-poljske-poslanike-da-izadju>

Читав сат гневни радници нису пуштали пољске посланике да изађу

Бета

Радници и активисти синдиката Солидарност опколили су поподне зграду пољског парламента, блокирали ланцима све излазе и читав сат након завршетка седнице нису пуштали кући посланике који су данас гласали за то да Пољаци и мушкарци и жене у пензију иду тек са навршених 67 година.

Једини из владиног табора ко је успео да се пробије из блокаде Сејма био је саветник председника Пољске Хенрик Вујец, 72-годишњи некадашњи дисидент који је једноставно прескочио ограду.

Сејм је данас усвојио те контроверзне измене закона против којих су оштро протестовали синдикати а којима ће се постепено повећавати старосна граница за одлазак у пензију на 67 година до 2020. године за мушкарце, а до 2040. године за жене.

Председница Сејма Ева Копач одбила је јутрос да пусти током расправе и гласања лидера синдиката Солидарност Пјотра Дуду да на челу синдикалне делегације буде на галерији за госте, а они су се осветили тако што су одлучили да заробе посланике у згради парламента.

"Блокада треба да заштити посланике пред гневом друштва. Имаће и времена да размисле о својим досадашњим поступцима", казао је новинарима Дуда о блокади.

"Нека пацови седе тамо", "Ми одлучујемо када ће изаћи", "То је гнев народа", скандирали су радници испред Сејма.

Након завршетка заседања у 17 часова пустили су без проблема да изађу само посланици опозиционе конзервативне странке Право и Правда бившег премијера Јарослава Качињског који су данас гласали против измена пензионог система.

Неки посланици владајуће коалиције покушавали су да изађу, пошто су синдикални лидери претили да су спремни да их држе заробљене у Сејму током целог викенда.

Демонстранти су их спречили а једини из владиног табора ко је успео да се пробије из опкољене зграде је саветник председника Пољске Хенрик Вујец.

"Искористио сам давне вештине из илегале. Човек мора да изгледа обично и скинуо сам кравату. Не сме да се трчи, већ се иде обичним кораком. Треба наћи слаба места и промислити стратегију. Стајала је и полиција и Солидарност али успео сам непримецено да прескочим ограду", описао је новинарима Вујец како је једини умакао из опкољене заграде.